

հին բնիկ հայկական լեզուով բացարեց կամ քարոզեց¹։ Իրեն յաջորդաց մէջ էին ան-նշան որդիքն և գեռահասակ թոռն։ Նոյն ժամանակաց վարդապետը կամ ասորի² էին, ինչպէս էր հոչակաւորն դանիկը, և կամ յօյնք, որոնք ընդհանրապէս չէին կրնար երկին բնիկ լեզուով խօսիլ և կամ շատ անփառար կերպով³։ Եվելզեցական լեզուն ևս կամ ասորերէն էր և կամ յօնարէն⁴։ Այսպէս արեմ քրիստոնէութիւնն սեփակա-նութիւն եղաւ զիտական զասակարգին, որ է՝ այլնայլ լեզուներ զիտողներուն միտքն։ Այսպիսի պարագայից մէջ զիւրաւ կը հաս-կըցուի թէ ինչպէս էին զիւցանական երգերն

1. Արքաթ. Ա. Ճիթ, Էջ 492. «Հայրաբար հայե-րէնախոս գտաւ»։ (Իսկ մեր հաստարկութիւնն ունի, Էջ 657. «Սլովուն և առ եկեալ հասեալ երեեալ՝ հայ-ը-բէրբուր հայերէնախոս գտաւ»։ Վ. Թ.)

2. Եղբայրն այս վարդապետ մոտոքը են գործեալ նորօրինակ կամ անծախօթ նեթանուութիւն մի. Խպի-ֆան Աղանաւ երկին մէջ կ'արդեւ ծուկ ուսեւը, որը կը յարգէնի Ալորիք։ Փաւաս. Ծ. Խ.։

3. Հաւանականաբար տեղուն ընկի լեզուն չիտա-նախ եղաւ պատճառ, որով ամենէնին արդինք յաւնե-ցաւ. Ա. Յակոբ Մէրնացու առարկութիւնն ի Շատու-նին՝ հաստապին Հայտառանին մէջ։ Փաւաս. Գ. Ժ.։

4. Առաջնոյն համար կը վկայէ Փարագեցի ի, Էջ 34. իսկ վերջնոյն համար Մ. Խոր. Գ. Լ.Զ.։

և կրօնական հանդէսք անփոփոխ պահեցին իրենց ազգեցութիւնը խառնազանն ժողովրու-կեան մէջ։

Յայտնի է թէ կրօնք մի, որ նոյն իսկ ներսը այսչափ սակաւ արմատացեր էր, չէր կարող զարգանալ կամ տարածուիլ զուրար։ Երբոր Աղուանից պատանի կամթողիկոսն Գրի-գորին, Վրթանեսի որին, կ'աշխատէր դար-ձունել ի քրիստոնէութիւն Մազքթաց¹։ Հիւսիսային ասպատակաւորաց — թագաւորը², նա չի կարենալով համոզակի և հաւանիլ թրիս-տոսի խաղաղաբար օրինաց, կ'ըսէ. « Զի ոչ յափշակենցուք, զի ոչ տարեցուք, զի ոչ առցուք զայց, իւ կեցցուք այսչափ ան-չափ զօրաց բազմութիւնց »։ Թագաւորն կաս-կածելով՝ թէ նորա առաբելութեան մէջ հայ թագաւորին քաղաքական հնարագիտառութիւն մի լինի, սպաննել տուաւ գհայրապետն։

Հարայարելի

4. Նոյն են առաջ Հոնաց հետ, ըստ վկայութեան Փաւատոսի։ « Եւ երթեալ յանդման վիներ թօգաւորին Մազքթաց, իշխանին ըազմութեան զօրացն Հոնաց »։ Փաւատ. Գ. Զ. Էջ 14.

Մ. Թ.։

2. Սա ցեղով արքակոսին էր, հնակարա ազգակից այս թագաւորաց, և կը կոչուէր Սանեսան։ Փաւատ. Գ. Զ. Էջ 14.

Մ. Թ.։

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՑԻՒՆՔ

Ըմորհակալութեամբ սասացամբ ազգային հետևեալ նոր հրատարակուած գրեամբը։

1. Եկրակի Լեգէնչամերից եւ ժողովրդակամն կենաքից. — գրեց՝ Յովհաննէն կոստա-նեանց 1896, տպեալ յԱղքասանդրապոլ, տպարան Ա. Ա. Մայլասիսան։ գինն է 30 կոպ. Մախումում է ամենայն տեղ գրավաճառաւունցներում։

2. Հնութիւնը Աննայ. — Յ. Կ. Ճանիկիսան (Թիֆլիսի Հայոց Հրատարակչական բնկերու-թիւն № 89), 1895, տպեալ ի Թիֆլիս։ տպարան Մ. Դ. Բոտիննեանցի. գինն է 2 բուրյի։

3. Տուրիստի յիշորութիւններ (պատմութենք, պատմենքներ և այլն). Վ. Փափազեան 1896, տպեալ ի Թիֆլիս, տպարան Մ. Դ. Բոտիննեանցի. վաճառումը է կենտր. գրավաճառաւունց. գինն է 40 կոպ։

4. Գետնափորի երախանները. Վ. Լ. Կորուննէոյ (Թրգմ. ոռուերնեից), (Թիֆլիսի Հայոց Հրա-տարակչական ընկերութիւն № 104), 1896, տպեալ ի Թիֆլիս, տպարան Յովհաննէս Մար-տիրոսեանցի. գինն է 15 կոպ։

5. Ականայ մարդասպան. Վազգիմիր Կորուննէո, Թրգմ. Յ. Յովհաննէսի (Թիֆլիսի Հայոց Հրատարակչական ընկերութիւն № 106), 1896, տպեալ ի Թիֆլիս, տպարան Մ. Դ. Բոտիննեանցի։

